

Đề bài

Tả hình ảnh một ngọn núi mà em biết nhân ngày đầu năm cùng gia đình đi hành hương.

Bài làm

Một ngày đầu năm cùng gia đình hành hương về Đền Sóc cầu cho một năm mới gặp nhiều may mắn, bình an em mới có dịp tận mắt cảm nhận vẻ đẹp của ngọn núi nơi ngôi đền ẩn mình, núi Sóc.

Một chuyến hành hương cũng không hẳn là chính xác bởi hành trình chỉ khoảng ba mươi phút chạy xe. Ngọn núi không mang vẻ đồ sộ của Hoàng Liên Sơn, không làm người ta choáng ngợp nhưng có một vẻ trầm mặc lạ thường.

Cảm nhận đầu tiên chính là cảm giác về một chốn linh thiêng với màu xanh ngọc bích. Cả ngọn núi được bao phủ bởi hàng ngàn cây thông, vươn lên thẳng tắp, lá cây vươn thẳng lên bầu trời đầy kiêu hãnh, mỗi chiếc lá nhỏ như dang ra đỡ lấy những tia nắng tinh khôi tỏa xuống từ mặt trời.

Sườn núi thoai thoải mà cũng khiến bao người hành hương về chốn Phật phải nhọc công. Bước dưới những tán thông cảm giác lòng mình nhẹ bỗng, tâm mình tĩnh lại, và nhẹ nhàng thưởng thức chút gió nhè nhẹ của nơi này.

Quả đúng là nơi gặp gỡ của trời và đất, dáng núi trông như một chiếc oản khổng lồ dâng lên các bậc thần linh. Nơi đây, theo truyền thuyết chính là nơi Thánh Gióng cùng ngựa thần bay trở về sau khi giúp người dân đánh tan giặc Ân, mang lại thái bình cho nhân dân.

Mỗi ngọn núi con sông chính là một nét điểm xuyên tô điểm cho non sông đất nước Việt Nam, chúng gắn bó với người dân như Mẹ như Cha, như Anh như Chị, như những người bạn tâm giao để mỗi người ra đi vẫn luôn mang trong tim mình một hình ảnh rất đời thân thương mà vô cùng thiêng liêng.